

Esej

Témou mojej eseje je moja obľúbená knižná trilógiu Kráľovná Tearlingu, ktorej námetom bol sen jej autorky Eriky Johansenovej. V tejto eseji chcem porovnať vysnívaný príbeh s nástrahami skutočného života.

Príbeh je o 19-ročnom dievčati menom Kelsea, ktoré je právoplatnou panovníčkou v kráľovstve Tearling. Celý život bola v úkryte a teraz sa musí vrátiť a prevziať trón po jej krutom strýkovi. Príbeh je tak pútavý, že po niekoľkých stranách sa čitateľ nedokáže odtrhnúť od knihy. Neskôr v knihách sa dozvedáme, že vďaka jej zafíru vie sledovať, čo sa dialo v minulosti, predtým ako vznikol Tearling. Príbeh sa v tej chvíli odohráva z uhla pohľadu Lily Mayhewovej, ktorá žije v postapokalyptickej verzii nášho sveta. Lily sa za pomoci Williama Tera dostane do inej dimenzie, kde vznikne ich kráľovstvo Tearling. Tento uhol pohľadu zaujímavo znázorňuje dejiny kráľovstva. Kelsea sa počas príbehu musí spojiť s jej nepriateľkou, aby sa mohla vrátiť naspäť. Celý príbeh má tragický koniec. Kelsea zmení minulosť a celý Tearling prijal ideológiu, ktorú pôvodne vymyslel William Tear. Zmena minulosti prináša aj negatíva, a to, že všetci, ktorých dovtedy spoznala na ňu zabudli, aj keď si ich ona pamätá. Ostala jej len matka, ktorá zomrela, ale zmenou minulosti bola zvrátená jej smrť. Priznám sa, koniec vo mne nevyvolal najlepšie emócie a nikdy by som to nečakala. Knihy som dočítala viac než pred rokom, no aj tak nad tým každý deň premýšľam. Napriek tragickému koncu má kniha aj romantický nádych, ako napríklad Kelseine zamilovanie sa do jedného so svojich strážcov. To robí koniec knihy smutnejším pre mňa, lebo aj on na ňu zabudne. Trilógia je písaná zaujímavým spôsobom, ktorý necháva čitateľa v napätí, preto je ťažké sa od knihy odpútať.

Dej je písaný aj z pohľadu vedľajších postáv, ako napríklad jedného jej vojaka, ktorého ženu zotročili a poslali do inej krajiny. Jeho príbeh hovorí o tom, ako po ňu išiel, aby sa vrátila. Odhaľujú aj príbeh Kelseinej nepriateľky, kráľovnej z iného kráľovstva, alebo kňaza Otca Tylera. Osobne sa mi páčia knihy, v ktorých okrem hlavného príbehu autorka rozvíja aj príbehy vedľajších postáv. Vedľajší dej so sebou prináša variácie príbehu, ale aj problém s orientáciou v dejovej línii.

Na ukončenie tejto eseje sa chcem vrátiť k môjmu zámeru. Táto knižná trilógia, z môjho pohľadu, nám chce povedať o tom, ako v jednu chvíľu môžeme mať všetko a v okamihu všetko stratiť. Tiež poukazuje na korupciu, ktorá rozkvitá aj v našom svete, ale môže sa rozrásť do neskutočných rozmerov, ktorú znázorňuje postapokalyptický svet Lily Mayhewovej. Určite aj poukazuje na ľudí, ktorí chránia náš svet, aj keď si to neuvedomujeme, na čo je poukázané cez postavu Fantoma, ktorý je v podstate ako Robin Hood, a tiež cez citát na začiatku tretej kapitoly prvej knihy: „Znakom pravého hrdinu je to, že svoje hrdinské skutky koná potajomky. Nikdy sa o nich nedozvieme. A predsa si ich, priatelia, akosi uvedomujeme.“ Tým nám chce autorka povedať, že život nie je ľahký, prináša so sebou aj ťažké rozhodnutia, ktorých následky nevieme predvídať, a aj keď rozprávky tvrdia, že vždy vyhrá dobro, niekedy ide o všeobecné dobro, ale na úkor hlavného hrdinu, ktorý nenachádza šťastie, lásku alebo zomiera. Pretože skutočný život nie je rozprávka a žiadne reparáty, opravy alebo zmeny minulosti nie sú možné. Preto si musíme v živote mnohé rozhodnutia rozmyslieť a zvážiť, aby sme svoje ‘a žili šťastne až naveky’ dosiahli aj my.